

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/106/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514203776
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3514203776.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne vo veci starostlivosti súdu o maloletú T. T., nar. XX.XX.XXXX, zastúpenú opatrovníkom N. práce, sociálnych vecí a rodiny F. E. nad R., dieťa rodičov: I. T., bytom T. pod T., W. XXX/XX, zastúpená D.. W. Z., advokátkou v F. E. nad R., R. XX a R. C., bytom U. J., U. W. XXX, o návrhu matky na zvýšenie výživného a úpravu styku otca s maloletou, na odvolanie otca maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 15. októbra 2015, č. k. 9P/79/2014-138, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti mení tak, že otec je p o v i n n ý nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 23.04.2014 do 15.10.2015 vo výške 688,53 eur zaplatiť v mesačných splátkach po 30 eur spolu s bežným výživným k rukám matky maloletej, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vo výroku o povinnosti otca maloletej zaplatiť trovy štátu vo výške 535,20 eur rozsudok okresného súdu m e n í tak, že štátu náhradu trov nepriznáva.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom zo dňa 15.10.2015, č. k. 9P/79/2014-138 okresný súd určil otcovi dieťaťa povinnosť prispievať na výživu maloletej T. sumou 80 eur (správne mal zvýšiť výživné zo sumy 33 eur na sumu 80 eur mesačne) a to vždy do 15. dňa v každom mesiaci vopred k rukám matky maloletej s účinnosťou od 23.04.2014. Nedoplatok na zročnom výživnom za dobu od 23.04.2014 do 15.10.2015 v celkovej výške 688,53 eur otcovi dieťaťa umožnil splácať v mesačných splátkach po 50 eur spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok počnúc právoplatnosťou rozsudku. Týmto súd zmenil rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 16.11.2011 č. k. 5P/204/2011-31 v časti určeného výživného. Zároveň súd schválil rodičovskú dohodu ohľadne úpravy styku, na základe ktorej je otec oprávnený sa s mal. T. stýkať v každom nepárnom týždni od piatku od 17.00 hod. do nedele do 17.30 hod., v každom roku od 1. júla od 10.00 hod. do 15. júla do 18.00 hod. a od 1. augusta od 10.00 hod. do 15. augusta do 18.00 hod., pričom počas letných školských prázdnin neplatí úprava ohľadne víkendov v nepárnom týždni, ďalej v každom nepárnom roku od 23. decembra od 10.00 hod. do 28. decembra do 18.00 hod. a v každom párnym roku od 29. decembra od 10.00 hod. do 5. januára nasledujúceho nepárneho roka do 18.00 hod., pričom počas zimy, školských prázdnin neplatí opätovne úprava víkendov v nepárnom týždni a počas veľkonočných sviatkov od Zeleného štvrtka od 10.00 hod. do Bielej soboty do 18.00 hod. v každom roku. Otcovi uložil povinnosť dieťa prevziať a odovzdať v mieste bydliska matky v určenom čase a matke povinnosť dieťa na styk pripraviť. V ďalšom výroku okresný súd otcovi uložil povinnosť zaplatiť na účet súdu trovy štátu v sume 535,20 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie ohľadne zmeny výšky vyživovacej povinnosti súd odôvodnil s poukazom na ust. § 36 ods. 1, § 24 ods. 3, 4, 5, § 62 ods. 1 až 6, § 65 ods. 1, 2, § 75 ods. 1, 2 a § 78 ods. 1 až 3 Zákona o rodine a výsledkami vykonaného

dokazovania, keď mal preukázané, že od poslednej úpravy výživného, ktorá sa uskutočnila v roku 2011, došlo k podstatnej zmene pomerov tak na strane maloletej, ako aj jej rodičov. V čase poslednej úpravy výživného mala maloletá necelé 4 roky. V tej dobe navštevovala ortopedickú a imunologickú ambulanciu v Bratislave a chodila do materskej školy. Od septembra 2014 navštevuje základnú školu. Bola jej diagnostikovaná celiakia a z toho dôvodu je potrebné zabezpečiť jej bezlepkovú stravu. Naďalej navštevuje ambulanciu imunológie a gastroenterológie v Bratislave, užíva pravidelne lieky, na ktoré sa dopláca. Navštevuje aj psychológa a psychiatra.

Matka v čase poslednej úpravy výživného dosahovala príjem asi 138 eur a poberala aj rodičovský príspevok vo výške 164,22 eur a rodinné prídavky na dve deti. V súčasnosti je poberateľkou invalidného dôchodku vo výške 165,30 eur. Okrem invalidného dôchodku nemá žiadny príjem, nie je evidovaná na úrade práce ako uchádzačka o zamestnanie. Má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k mal. A. T., nar. XX.XX.XXXX, kde je výživné určené vo výške 110 eur mesačne.

Otec maloletej v čase poslednej úpravy dosahoval príjem 324,03 eur. V súčasnosti dosahuje za posledných dvanásť mesiacov príjem vo výške 649,26 eur, má naďalej vyživovaciu povinnosť k mal. C. U., nar. XX.XX.XXXX vo výške 40 eur mesačne a k už v súčasnosti plnoletej R. C., nar. XX.XX.XXXX, vo výške 50 eur mesačne. Má zvýšené výdavky na zdravotnú starostlivosť, navštevuje pravidelne psychiatra a psychológa, má i onkologické ochorenie. Náklady na lieky má asi vo výške 20 eur mesačne. Žije s bratom a matkou, matke prispieva na domácnosť 150 až 200 eur mesačne. Súd teda konštatoval, že maloletá má zvýšené výdavky na stravovanie v súvislosti s ochorením na celiakiu. Časť potravín je na predpis, avšak je zrejme, že tieto v plnej miere nepokrývajú všetku stravu dieťaťa postihnutého týmto ochorením. Navyše sa vyžaduje osobitný prístup k stravovaniu. Vyššie výdavky nastali u maloletej aj nástupom do školy od septembra 2014, a to zabezpečením potrebných pomôcok a vybavením do školy, ako aj zaplatením základných poplatkov. Matka je poberateľkou čiastočného invalidného dôchodku, má mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť vo výške 60 %; teda v súvislosti s týmto zdravotným postihnutím by mohla pracovať aspoň na čiastočný úväzok. Otec v konaní nepreukázal, že matka si privyrába ako kadernička. Súd konštatoval, že ak sa zohľadní, že otec maloletej prispieva na ďalšie dve deti celkovo 90 eur mesačne, má k dispozícii ešte príjem vo výške cca 560 eur, z ktorého je schopný prispievať na výživu maloletej vyššou, ako pôvodne určenou sumou. Vychádzajúc z týchto skutočností bol súd toho názoru, že je dôvodné výživné na maloletú T. zvýšiť na sumu 80 eur mesačne, ktorá zohľadňuje výdavky na maloletú, zvýšené náklady súvisiace s jej ochoreniami a súčasné možnosti oboch rodičov podieľať sa na jej výžive. Po zaplatení takéhoto výživného zostáva otcovi maloletej dostatok prostriedkov na uspokojovanie vlastných potrieb. Rovnako je zohľadnená aj zásada rovnakej životnej úrovne všetkých členov rodiny pri zohľadnení, že aj matka maloletej je povinná podieľať sa na uspokojovaní potrieb svojej dcéry, samozrejme nižšou sumou, ako otec, keďže v prevažnej miere zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloletú. Súd pri určení výšky výživného zohľadnil aj skutočnosť, že sa rodičia maloletej dohodli na pomerne širokom rozsahu styku otca s dieťaťom, keď otec maloletej bude s dcérou tráviť skoro polovicu prázdnin v zimnom a letnom období, teda v tomto období bude taktiež uspokojovať potreby maloletej. Súd výživné zvýšil od podania návrhu na súd, keďže už v tomto období boli náklady na výživu maloletej nepochybne vyššie - súviseli so zdravotným stavom a platením nákladov na vstup do školy. Otec maloletej platil na maloletú do decembra 2014 sumu 33 eur mesačne, od januára 2015 začal prispievať sumou 50 eur mesačne. Dlh na výživnom potom predstavuje sumu 688,53 eur (8 dní apríla 2014 suma 12,53 eur, za mesiace máj až december 2014 vždy po 4 eur, t.j. 376 eur a za január 2015 až október 2015 po 30 eur, t.j. spolu 300 eur). Vzhľadom k výške dlhu a príjmu otca maloletej súd umožnil nedoplatok na zročnom výživnom zaplatiť otcovi v mesačných splátkach po 50 eur spolu s bežným výživným. Je zrejme, že otec maloletej si sám uvedomoval, že výživné, ktoré na dcéru pôvodne platil, je nedostatočné k tomu, aby mohli byť v plnej miere uspokojované jej potreby, mohol teda už skôr začať platiť vyššiu sumu a nedoplatok na výživnom by nebol tak vysoký. Pokiaľ ide o rozhodnutie o schválení rodičovskej dohody o úprave styku, súd poukázal na ust. § 25 ods. 2, 3 Zákona o rodine a túto dohodu schválil, keďže zodpovedá potrebám dieťaťa. Poukázal aj na vypracovaný znalecký posudok Mgr. J. D., z ktorého vyplýva, že ani na strane jedného z rodičov neboli zistené známky svedčiace o psychickej poruche; obaja rodičia majú svoje nedostatky, avšak ani jeden z rodičov nie je pre dieťa priamym ohrozením. Matka predstavuje pre dieťa stabilnejšiu osobnosť. Nebolo zistené týranie zo strany niektorého z rodičov, ako na to poukazoval otec maloletej, problematickým je skôr vzťah maloletej k bratovi. Rozhodnutie o povinnosti otca dieťaťa zaplatiť náhradu trov konania štátu vo výške 535,20 eur súd odôvodnil s poukazom na ust. § 148 ods. 1 O.s.p. a na tú skutočnosť, že v danom prípade bol vypracovaný vo veci znalecký posudok znalkyňou

Mgr. J. D. na základe rozhodnutia súdu. K vypracovaniu došlo z dôvodu, že otec maloletej poukazoval na skutočnosť, že maloletá je u matky týraná a matka mu styk s maloletou neumožňuje. V skutočnosti však bolo v konaní preukázané, že otec sa s dcérou pravidelne stretával a k týraní maloletej nedochádza. Z tohto dôvodu súd otca maloletej zaviazal na náhradu trov štátu. Tieto trovy predstavujú priznanú odmenu znalkyni vo výške 535,20 eur, ktorá bola uhradená z rozpočtových prostriedkov súdu vzhľadom k tomu, že rodičia maloletej zálohu na znalecké dokazovanie neuhradili. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ust. § 146 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku, vo výroku o nedoplatku na zročnom výživnom a spôsobe jeho zaplatenia, ako aj vo výroku o povinnosti otca dieťaťa zaplatiť trovy konania štátu, podal včas odvolanie otec mal. dieťaťa a žiadal v týchto častiach rozsudok zrušiť a vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, v ktorom bude žiadať znížiť mesačné splátky na nedoplatku na zročnom výživnom zo sumy 50 eur na 25 eur mesačne s tým, že aj nedoplatok je nesprávny a má byť znížený na sumu 480 eur a rovnako bude žiadať, aby mu nebola uložená povinnosť zaplatiť trovy konania štátu, prípadne iba ich časť, a aj to formou splátkového kalendára. Má za to, že v týchto častiach je rozsudok súdu prvého stupňa nesprávny, vychádza z nesprávne a neúplne zisteného skutkového stavu veci. Zaplatenie týchto položiek ako splátok zročného výživného a trov štátu sú pre neho likvidačné. Súd prvého stupňa pritom nevzal na zreteľ ním tvrdené skutočnosti o jeho životnej situácii. V opačnom prípade by súd ho nezaviazal k úhrade trov štátu za znalecký posudok, ktorý on nenavrhol vykonať. Predmetné znalecké dokazovanie nenavrhol vykonať a taktiež nebol oboznámený, že bude znášať trovy štátu v takej vysokej výške. Takto určená suma je pre neho neprijateľná, keďže nie je v jeho finančných možnostiach ju uhradiť. Ak by bol informovaný o výške odmeny znalca s tým, že túto bude hradiť on, tak by zásadne bol proti znaleckému dokazovaniu. Je toho názoru, že povinnosť zaplatiť trovy konania štátu mu nemá byť uložená a v prípade, že by sa s tým odvolací súd nestotožnil, navrhuje aspoň čiastočné oslobodenie od platenia trov štátu, prípadne povolenie splátkového kalendára maximálne na sumu 50 eur mesačne. Rovnako považuje za nesprávnu a neprimerane vysokú výšku zročného výživného, keďže má povinnosť platiť 80 eur mesačne za 6 mesiacov. Podľa jeho názoru nedoplatok mal byť vo výške 480 eur, pričom tento nedoplatok by bol schopný zaplatiť v mesačných splátkach po 25 eur. Zdôraznil, že má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k dcére vo veku 17 rokov, ktorej platí výživné 50 eur mesačne a posielajú jej navyše ešte 20 eur mesačne. rovnako má vyživovaciu povinnosť k synovi, ktorý má 8 rokov a ktorému platí výživné 55 eur mesačne, z čoho 40 eur je určené výživné a 15 eur je suma povolených splátok. K jeho nutným výdavkom patrí cestovné do práce v sume 100 eur mesačne, žije s matkou a bratom na invalidnom dôchodku v rodičovskom dome, a preto sa musí podieľať na úhrade stravného a nákladov spojených s bývaním vo výške 150 až 200 eur mesačne. Vzhľadom k tomu, že dcéra je v zahraničí, aby mohol s ňou byť v kontakte, platí za služby mobilného operátora a internet sumu 30 eur mesačne. Má zdravotné problémy, trpí skoliózou, ktoré ochorenie si vyžaduje rehabilitácie, má vysoký očný tlak a nedávno mu bol zistený nezhubný nádor. V minulosti mal úraz, v dôsledku ktorého má pomliaždené srdce. Všetky tieto zdravotné problémy si vyžadujú pravidelné návštevy lekárov a z toho dôvodov aj zvýšené výdavky na lieky, ako aj ošetrenia. Dodal, že aby sa mu zjednodušilo cestovanie do práce, zakúpil si motorové vozidlo, peniaze naň si požičal od sestry v sume 4.000 eur, ktoré spláca mesačne po 80 eur. V zimných mesiacoch jeho príjem bude nižší, keďže majú v tomto období nerovnomerne rozvrhnutý pracovný čas.

K podanému odvolaniu otca dieťaťa sa písomne vyjadrila aj matka, ktorá žiadala rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach ako vecne správny potvrdiť. Zároveň žiadala otca dieťaťa zaviazat' na náhradu trov konania. Uviedla, že otec vo svojom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu rozhodnutia. Poukazuje na svoju finančnú situáciu, s tým, že uložená povinnosť splácať nedoplatok na zročnom výživnom vo výške 688,53 eur v mesačných splátkach po 50 eur spolu s bežným výživným vo výške 80 eur a zároveň uložená povinnosť zaplatiť trovy štátu vo výške 535,20 eur sú pre neho likvidačné. Skutočnosť, že otec nenavrhol vykonať znalecké dokazovanie, na ktorého zaplatenie bol zaviazaný, sa nezakladá na pravde. Zo zápisnice z pojednávania vyplýva, že práve otec bol tým, ktorý tvrdil a poukazoval na týranie maloletej jej nevlastným bratom, na podnet čoho dal súd vypracovať znalecký posudok. Z jeho záverov vyplýva, že k žiadnemu týraní maloletej zo strany jej nevlastného brata nedochádza, a preto súd podľa jej názoru správne rozhodol, že trovy štátu má zaplatiť otec dieťaťa. Pokiaľ otec poukazuje na skutočnosti týkajúce sa jeho príjmov, výdavkov a ostatné skutočnosti ohľadne životnej situácie a majetkových pomerov, na tieto podľa jej názoru nemožno prihliadať, keďže dokazovanie bolo skončené a otec bol riadne poučený o tejto skutočnosti a nepoukázal

ani nepredložil žiadne iné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali nesprávnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Opatrovník sa k odvolaniu otca mal. dieťaťa písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v zmysle § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutých častiach podľa § 220 O.s.p. zmeniť.

Odvolaním otca dieťaťa bol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v II. a V. výroku, t. j. vo výroku o nedoplatku na zročnom výživnom a spôsobe jeho zaplatenia a rozhodnutia o náhrade trov konania štátu, preto odvolací súd preskúmaval iba túto odvolaním napadnutú časť rozsudku a vo výroku o určení výživného na sumu 80 eur mesačne (zvýšenie výživného zo sumy 33 eur na 80 eur mesačne), ako aj vo výroku o schválení rodičovskej dohody o úprave styku je rozsudok súdu prvého stupňa právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

V danej veci z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že okresný súd otcovi dieťaťa zvýšil vyživovaciu povinnosť zo sumy 33 eur na sumu 80 eur mesačne na mal. T., a to s účinnosťou do 23.04.2014, ktoré rozhodnutie nenapadol odvolaním žiaden z rodičov. Súd prvého stupňa následne vyčíslil nedoplatok na zročnom výživnom od 23.04.2014 do rozhodnutia súdu prvého stupňa (do konca októbra 2015, keďže výživné bolo zročné do 15. dňa v mesiaci) a tento nedoplatok vyčíslil v celkovej výške 688,53 eur a povolil ho otcovi splácať v mesačných splátkach po 50 eur mesačne spolu s bežným výživným počnúc právoplatnosťou rozsudku. V dôvodoch svojho rozhodnutia na strane 5, ods. 2 rozsudku okresný súd presne špecifikoval, z čoho nedoplatok na zročnom výživnom pozostáva, pričom vo svojom rozhodnutí zohľadnil sumy, ktoré na výživné v tej dobe otec dieťaťa platil. Odvolací súd sa s týmto vyčíslením nedoplatku na zročnom výživnom stotožňuje, keď pri jeho výpočte okresný súd nepochybil a tento nedoplatok vyčíslil správne. Otec dieťaťa si zrejme neuvedomuje spôsob výpočtu nedoplatku na zročnom výživnom a nesprávne uvádza, že tento by mal byť za 6 mesiacov 480 eur.

Odvolací súd ďalej preskúmal námietky otca, ktoré smerovali aj proti časti výroku o povolení splácať dlh na zročnom výživnom v mesačných splátkach po 50 eur, a dospel k záveru, že v tejto časti sú odvolacie námietky otca dôvodné.

Ustanovenie § 160 ods. 1 O.s.p. umožňuje súdu, aby určil na plnenie lehotu dlhšiu ako 3 dni alebo povolil plnenie v splátkach a pritom určil ich výšku, ako aj podmienky ich splatnosti. Citované zák. ustanovenie patrí preto medzi tzv. pružné ustanovenia, ktoré umožňujú súdu, aby sám a nezávisle na návrh účastníkov zvažil, či je povolenie uvedenej výhody vhodné so zreteľom na sociálne pomery toho, komu sa povinnosť plnenia ukladá s prihliadnutím na výšku prisúdenej čiastky, ako aj iné okolnosti veci.

S prihliadnutím na to, že došlo v danom prípade k zvýšeniu výživného na mal. T. zo sumy 33 eur na 80 eur mesačne s účinnosťou od podania návrhu, t. j. od 23.04.2014 súd rozhodoval aj v zročnom výživnom na mal. dieťa od tejto doby až do rozhodnutia súdu prvého stupňa, pričom zročné výživné určil v správnej výške 688,53 eur. Rovnako správne ho súd povolil otcovi dieťaťa zaplatiť v splátkach, ktorých výšku a podmienku zročnosti určil s tým, že v zmysle § 160 ods. 1 veta druhá bolo potrebné vysloviť, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, ktorá zákonná formulácia v uvedenom výroku zo strany súdu prvého stupňa absentovala. Súd prvého stupňa však nesprávne určil výšku splátok zročného výživného po 50 eur mesačne spolu s bežným výživným, na základe čoho by potom otec na výživu mal. T. hradil mesačne sumu 130 eur (80 eur bežné výživné + 50 eur splátka na zročnom výživnom). Vzhľadom k preukázaným pomerom otca, ktorý má okrem mal. T. ešte 2 ďalšie vyživovacie povinnosti, s poukazom na jeho všetky ostatné nevyhnutné výdavky, vychádzajúc z jeho aktuálneho príjmu v priemere vo výške 649,26 eur odvolací súd považoval za primeranú výšku splátok zročného výživného sumu 30 eur mesačne. Takto bude zročné výživné maloletej zaplatené do 2 rokov a zároveň platenie zročného výživného v takýchto splátkach je podľa názoru odvolacieho súdu aj v aktuálnych možnostiach a schopnostiach otca. Zároveň odvolací súd poukazuje na podmienku splácania zročného výživného, ktorá podmienka zabezpečí riadnu platobnú disciplínu otca pri splácaní. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu v uvedenom výroku podľa § 220 O.s.p. zmenil.

Odvolací súd sa ďalej zaoberal odvolaním otca mal. dieťaťa vo výroku o povinnosti zaplatiť náhradu trov konania štátu. K uvedenej povinnosti bol otec dieťaťa zviazaný s poukazom na ust. § 148 ods. 1 O.s.p. a na tú skutočnosť, že k vypracovaniu znaleckého posudku v konaní došlo z dôvodu, že otec maloletej poukazoval na skutočnosť, že maloletá je u matky týraná a matka mu styk s maloletou neumožňuje. Uvedené skutočnosti v konaní neboli preukázané, a z tohto dôvodu súd otca maloletej zviazal na náhradu trov konania štátu.

Ustanovenie § 148 ods. 1 O.s.p. upravuje náhradu trov, ktoré vznikli štátu. Štát má právo na náhradu trov, ktoré platil, avšak iba proti účastníkovi, u ktorého nie sú predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov a iba vo výške zodpovedajúcej pomeru úspechu podľa výsledku konania. V prípade, ak sú na strane účastníka splnené podmienky na oslobodenie od súdnych poplatkov, trovy, ktoré by inak pripadli na tohto účastníka podľa výsledku konania, znáša štát. Pritom nie je rozhodujúce, či sa účastníkovi rozhodnutím súdu priznalo oslobodenie od súdnych poplatkov, ale to, či sú inak splnené podmienky na priznanie oslobodenia podľa § 138 O.s.p.

V danej veci z obsahu nepochybne vyplýva, že predmetom konania bol návrh matky mal. dieťaťa o zvýšenie výživného a úpravu styku otca s maloletou, pričom matka v návrhu žiadala styk otca s maloletou upraviť jedenkrát do mesiaca počas víkendu alebo na základe odporúčenia psychológa. Na pojednávaní uskutočnenom dňa 17.07.2014 otec v rámci výsluchu pred súdom prvého stupňa uvádzal, že mu dcéra povedala, že je týraná zo strany podnájomníkov matky a nevlastného brata, pričom k tejto skutočnosti sa vyjadroval aj kolízny opatrovník, ktorý s maloletou a matkou uskutočnil pohovor, pričom konštatoval, že ide iba o bežné detské konflikty medzi nevlastnými súrodencami. Súd následne pojednávanie odročil za účelom vykonania znaleckého dokazovania na posúdenie súčasného výchovného prostredia dieťaťa, posúdenia, či dochádza k týraniu dieťaťa v rodine matky a aké sú možnosti oboch rodičov podieľať sa na výchove dieťaťa. Za vypracovaný znalecký posudok znalkyňa vyúčtovala znaleckú odmenu vo výške 535,20 eur, ktorú jej súd uznesením zo dňa 18.02.2015 aj priznal a uložil povinnosť účtovnému oddeleniu súdu znaleckú odmenu vyplatiť z rozpočtových prostriedkov súdu. Následne okresný súd v napadnutom výroku otcovi uložil povinnosť zaplatiť na účet súdu trovy štátu v sume 535,20 eur.

S týmto rozhodnutím súdu prvého stupňa sa odvolací súd nestotožňuje, pričom je potrebné poukázať predovšetkým na tú skutočnosť, že v danej veci došlo k nariadeniu znaleckého dokazovania podľa názoru odvolacieho súdu nadbytočne a bez toho, aby malo priamu súvislosť s prejednávanou vecou a už vôbec nebolo dôvodné k náhrade trov konania štátu zviazať otca mal. dieťaťa, ktorý vykonanie tohto znaleckého dokazovania ani nežiadal. Za tejto situácie, berúc v úvahu uvedené skutočnosti bol odvolací súd toho názoru, že v danom prípade nebolo dôvodné uložiť otcovi mal. dieťaťa povinnosť zaplatiť trovy konania štátu vo výške 535,20 eur, a preto aj v tejto časti rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 220 O.s.p. zmenil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, keďže ide o konanie, ktoré za splnenia zákonných predpokladov mohlo začať aj bez návrhu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.